

§ 94.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes Tiden fra hans Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for denne Forbrydelse, ikke som Tjenestetid, hvorfors han, forsaavidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har, at tjene saa meget længere. Dette skal dog ikke være til Hinder for, at vedkommende Ministerium kan hjemsende ham.

§ 95.

Stjærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartoi, som er paa Togt eller til Togt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværighed for Krigsfolk, hvori han burde deltage, ham pitterlig finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Bekledning. Staffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han for Rømningen taget dem til sig i det særlige Mæmed at tilvende sig samme, anses han, som om han har afhændet dem (§ 197), foruden at være skyldig i Rømning.

§ 96.

Derfom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officeer, for at anses som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 101), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 97.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lovbestemte Straf for Rømning.

§ 98.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officeer, med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilfigtes Rømningen udført under de i sidste Del af § 89 nævnte Omstændigheder, anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse, eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar. Smidlertid skal den Paagældende, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsomt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødsfende, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Forefatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Fjenden, behandles ikke efter foranstaaende Bestemmelser, men efter § 70.

Govedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ifkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjen.

§ 99.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paa-